

ACC. NR. 2964

49

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Blekinge Upptecknat av: P. G. Pettersson
 Härad: Nedre Adress: Halvorsjö
 Socken: Lillhövda Berättat av: August Andersson
 Uppteckningsår: 1931 Född år 1845 i Lillhövda.

Uppteckningen rör sig om svinaveln under svanna tider
 För i tiden så man hade mycket med svin
 gick låt icke till med svinskötselken som
 låt nu gör, under våra förfäders tid då
 bönderna hade ganska lite att fara svin
 med, för så låt var icke mycket man gog-
 nade havre, låt viste man snart av vad
 man skulle använda där säden till och
 lite odlatt i heryard hade man och så så
 att man hade icke råd till att uppta yarden med havre

MINDRE
TILLFÖRLITLIGTSida
1-7MINDRE
TILLFÖRLITLIGT

50
mån si man wäste si horn på dån oallade
jord man hade si att man fick mat till sina
brännariar som warge bonde hade på dån
tiden, potates fick man på sedyarna och även
råg till brödsädel, mån ändå hade bändarna
en 15. å 16. swiv. de fick för sig själva si man
släppte ut däm uti de stora bönhalten som fans
på dån tiden, där gick däm å ät bönvättar
och chollon si de wart feta som hvalstar
fram ät yttiden, dricka yaba, dät fick däm
warge dag, man körde ut med en stor tanna
drank från brännariett, dranken blanda
des med watten, man hade en träko på 5, å
6- alnars längd den födde man warge dag
med drank å watten, dätta dricka trivdes swiv utav

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

2964

AVGIFTE TILLFÖRLITLIGT

51
Lätta var det enda fodrar som bestod af
svinen ifrån gården under hela sommaren, det
övriga uti fäddoraras fick svinen skaffa sig
själva ute i bokhallen, man släpte alltid med
en fargalt så att man behövde aldrig tillhö
när modersoggorna visade, man tog sig icke
af några bevärr om svinen under denna tid,
då man tog hem dem i slutet på oktober
hade man många gångar så många svin som
när man släpte dem uti marken, nu blev det
till att sälja en hel del grisar till arbetare som
ville ha sig en yulgris, och sådana arbetare som
ansåg sig kunna föda en gris, det hade de flästa
om de var om sig under sommaren, till att plocka
närbar och koka in och packa ned uti tonnar, —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

2964

MINNENRE TILLFÖRLITLIGT

52
och det mest kraftiga och välyörande för
svinfodrar till att få läm vid ett överdådigt
gott hal, var bläcken, med sina stora kraftiga
barrar, denna svinnmat var särskilt läcker och
var en utöfadt födovara för svinen, den var
mycket abtittig för sin och hade på kollett bättre
än potates och kornmjöl, bläcken veker uti sam-
piga Trachtar, såsom mycket rauka mossor och
fly där icke någon annan veck trives, och veker
uti långa nevar som är besatta med stora saftiga
blad, samt barrar som är fälda med en sät och
limaktig olya, denna veck förekommar mycket
uti östra Bleking och södra Småland, och tages
mycket väl vara på till svinfodrar även
uti våra dagar utav den fattiga befolkningen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

40
2964

WANDRE
TILLFÖRLITLIGT

53
priset på en månads gammal gris dät var en
rikstalar under våra förfäders tid, var där
åtta till tolv vickor gammal betingade dät
ett pris på ardetan till byugo dalar, dät var
ju icke något högt pris för en gris uti den
åldern, man så för man räkna på att dät var
under den tid då pengarna hade sitt värde, nu
är dät andra tider vi levas uti, än dät var under
våra förfäders dagar allt dät gamla uti sedar och
ben har såhant fölt med våra förfäders i graven,
nu sätter man icke in svin som skatt gödas
som man gjorde på den tiden, nu har man var-
ma och prächtige hus åt svinen, på den gamla
goda tiden, då gjorde man upp en hudda yante
hörsdärren, där stälde man in den gris man

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5
2964

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

54
emnade slakta först det var lätt att fara
där där, till att öppna på hörsdörren och slänga
ut avfallet från köket, man behövde inte ens
gå ut tog grisvachen stod alldeles intill hörsdörren
man var icke heller rädd för den lätiga bocht
som allt jämt trängde in i köket, då där var
fet nog var det till att löda grisen utmed stian
och sedan ta in där i köket och skälla honom
och göra honom i ordning, det var icke så noga
på den tiden som det är i våra dagar, män allt
gick ämbelt och härdigt till väga under den tiden,
då man slaktade där grisen stälde man dit
en annan gris, som man gav hörsavfallet, så
fortsatte man under hela vintern till vårdag
under sommaren slaktade man inga svin,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.
2961

INDRE TILFÖRSLIGT

55
De övriga svinen hade man på lagårdsgården
under vintern man förade däm med god och färsk
drank och rågagnar. mjöl gav man däm alldrig
ty man hade icke så gott om säd på däm tiden,
sina tillfälliga liggplatser hade svinen uti
jödkehögarna och under alla förhållanden uti
stallyödslen försi där var alltid varmt uti däm
där trivdes svinen utmärkt bra, när man
hade också ett annat bestant minnas på däm
tiden, mäd barst på ryggen som var ett kvarter
länga, och där var till stor nytta för skoma
hane, de använde dänna barst i ändan på sin
behörad i stället för vålar som man nu
gagnar, våra förfäder förstod att använda allt
till bästa möjliga nytta, slutar vår sageman sin berättelse
med

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2964

MINNEN
DE VILFÖRLITLIGT